

AD CAP V T
Decimum nonum.

SVMMARIVM.

- 1 DD.de materia agentes recessentur.
- 2 Donatio facta ab extraneo non liberto, an revocatur in totū ex l. si unquam c. de reus. donas filiorū nativitatem refert negativa. Traditus editoria. anterior.
- 3 Id quod verosimiliter responderet disponens interrogatus, habetur pro expresso iu dispoſitione.
- 4 Donatio facta extraneo ab existenti filium, quem habebat, obijisse, erore drecto, revocatur.
- 5 Vbi donans de futuri cogitat, si liberis, comprobatur, non est locus dict. l. si unquam.
- 6 Filius habens si donet, alijs superuenientibus, non est revocanda ex dict. constitutione donatio.
- 7 Fallit, si proles existens tempore donationis odio à parte habebarunt.
- 8 Si donetur ab habente filios naturales, vel adoptios, legitimis, et naturalibus natis donatio revocatur.
- 9 Partus ita diu, ut naturaliter ei uere non posse, donationē non revocat.
- 10 Quo tempore, si nascatur infans, uita non sit, remissio.
- 11 Renunciatio specialis dict. constitutionis impedit donationis revocationem.
- 12 Donatio ob causam filiorum nativitate non retractatur.
- 13 Nec renunciatoria.
- 14 Donans extraneo, non presumitur de filiis cogitare.
- 15 Melius est in dubijs facere repetitio

- 16 Donatio facta ab eo, qui de liberis cogitauit, revocatur dumtaxat quoad legitimam supernementinm.
- 17 Revocatio ex dict. l. si unquam contingit ipso iure, et vivente donatore.
- 18 Auxilium dict. constitutionis solus competit, si filius legitimus donatori nascatur.
- 19 Quid de legitimato per subsequens matrimonium.
- 20 Filius legitimatus in articulo mortis per subsequens matrimonii in frandem non revocat donationem.
- 21 Filius incapax successionis, cum patre donat, si per subsequens matrimonium postea legitimus fiat, revocat donationem.
- 22 Filius legitimatus per rescriptū Principis, ad revocandā donationē nō proficit.
- 23 Verū filius naturalis revocet donationē a matre factā, ex d. l. si unquam.
- 24 Renunciatio legitime iuxta formā, cap. quattuor paclū, filiorum nativitate non revocatur.
- 25 Primogenitus si maior atq; renunciet, prole suscepit, renunciatio retractatur.
- 26 Ex d. l. si unquam dominium rei donata ipso iure ad donatorem revertitur.
- 27 An donationes causa mortis, et legata ex d. constitutione per filij nativitatem revocentur? Remissio.
- 28 Si donator posse revocationē donationis, cū posset, non manifestavit voluntatem revocandi, an ex hoc donatio remissio?
- 29 Donatio filio facta solē quoad legitimam postea natorum instruigatur.
- 30 Donatio facta filio naturali, num uale legitimo, in totum revocetur?
- 31 Natura quoad posterum auorem differentiam inter legitimos, et illegitimos filios non statuit.
- 32 Donatio filio adoptione facta, natis legitimis, et naturalibus, in totum revocatur.
- 33 Donatio facta filio, alijs postea natis, revocatur eisam quoad tertium, et quintum, secundum alios.
- 34 Melioratio fieri, aut gravauerit imponit non potest, unico existentifilio.
- 35 Si tempore meliorationis multi erāt liberi, et cum patens moritur, unus filius reperiatur illa corruit.
- 36 Habens filium unicum, nepotem ex eo potest meliorare.
- 37 Estiam, et nepos unus filius sit.
- 38 Obiuvias Regiam facultatē ad constitutendum maioratum in filio, non potest nepotem primo loco vocare ad successionem, filio inuito.
- 39 Imperata facultate ad maioratum constitutendum in uno ex filiis in ea nominatis, nequit primum vocare nepotem ex ipsis parentis.
- 40 Donatio facta filio unico non retrahatur quoad tertium, et quintum aliorum nativitatem.
- 41 Donationem Ecclesie factam nō revocari, nisi quoad legitimam filij nativitatem, qui docent.
- 42 Potior est filius Ecclesia in bonis patris, etiam ultra legitimam.
- 43 Filius non debet legitimam ex bonis patris ipsius ascendentibus.
- 44 Monasterium testamentam non infringit Religiosa, sicut se praecepsit inuenit.
- 45 Monasterium, quod quis ingreditur, non est Religiosa loco filij, nisi in casibus iure expressis.
- 46 Monasterium habetur loco filij, ut excludat substitutum in casu cap. in presentia deprobatis.
- 47 Si testator expressim cauerit, ne Monasterium excludat substitutum, ipsius voluntas seruabitur.
- 48 Si puerit, et centum: si religiosa fiat, ducenta debet ipsi Monasterium ingressa, qui docent.
- 49 Decisio l. Titia 99 ff. de condit. et demonstr. in viduis hodie nō obseruat.
- 50 Conditio abstinentiā a mptijs, si viduis apponatur, non r. iicitur.
- 51 Vidua hoc iu tractatu que dicatur.
- 52 Iucessu proposito supran. 48. volūtatis testatoris est omnino seruanda.
- 53 Inclaris non est locus conciliatur.
- 54 Conditio viduitatis rejicitur aduersus manifestam defuncti voluntatem.
- 55 Legatum alicui reliquum: si nupserit, cōsequitur, si religione ingrediatur.
- 56 Fallit, ubi constat de contraria voluntate defuncti.
- 57 Sacris iniunctis legatum sub conditione incundi matrimonium lucratur.
- 58 Quid si legataria fiat Tertiaria.
- 59 Legatum generaliter pro virginibus maritandis, an possit Religionem ingressis applicari?
- 60 Legatum sub conditione: si nō nupserit, percipit nubendo legataria.
- 61 Interessū publicē, matrimonio frequari.
- 62 Vidua nubens amittit legatum sibi reliquum: si non nupserit.
- 63 Quoties causa ipsa est substituta, et triun conditio viduitatis sit implenda, et legatum queratur?
- 64 Licet relinquens sub cōditione viduitatis exprimat, ut nubensi nihil praefetur, debebitur legatum.
- 65 Expressum dicitur, quod ex verbis manifeste colligitur.
- 66 Taciti, et expressi idem est, iudicium.
- 67 Expressio eius, quod tacite inest, nihil operatur.
- 68 Conditione apposita, ut Religiosa, CC 2 aut

- aut Presbyter fiat, non debebitur reli-
ctum nubentis.
- 69 Condito viuendi continenter reij-
citur, & matrionum in eus relicuum
sub ea capit.
- 70 Vtrum consueatur relictu sub co-
ditione ingrediendi religionem Tertia-
rius Ordinis D. Franciscie.
- 71 Quae desiderantur, ut Tertiarii gau-
deans prouilegii Religiosorum,
- 72 Conditiones specificae sunt implende.
- 73 Legatum sub conditione ingrediendi
Religionem an debeatne assumenti
habitum Ordinis Militaris?
- 74 Equites Ordinum Militarium su-
orum sint veri Religiosi remissi.
- 75 Verba secundum communem loquē-
di usum accipi debent.
- 76 Vouens ingredi Religionem, non sa-
tis facit, assumpto habitu Ordinis Mili-
taris.
- 77 Qui promisit ingredi Religionem, se
in alijs non recipiatur, Militarem in-
gressus non tenetur.
- 78 Ad percipiendum legatum sub con-
ditione Religionis, sufficit ingressus, si
fraus absit.
- 79 Legatum sub conditione Religionis
irreparabiliter amittitur, matrimonio
inito post diem legati cedentem, vel
delata in successionem, si hereditas ita
relinquatur.
- 80 Argumentum de matrimonio car-
nali ad spirituale non tenet, si ratio di-
versa reperiatur.
- 81 Krum copias relictum sub condi-
tione non ingrediendi Religionem, qui
contra facit.
- 82 Monasterium non excludit substitu-
tum, sive coniecturis confit, defunctū
non voluisse.
- 83 Ratio decidendi ad Authen. de Sau-
cis. Episcop. S. sed & hoc presenti, re-
missione.
- 84 Sitefator cauerit, ut substitutus
admitatur, nisi institutus reliquerit
filios veros, & ex suo corpore natos,
an monasterium quod ingreditur insti-
tutus substitutum excludat.
- 85 Resolutus affirmatio.
- 86 Monasteriorum incapax successionis
nunquam substitutum excludit.
- 87 Quādo monasterium capax suc-
cessionis non excludit substitutum, à quo
tempore bona huic querantur.
- 88 Quid si institutus ingrediatur So-
ciatem Iesu?
- 89 Donatio facta Ecclesie renocatur
in totum per filiorum nativitatem ex-
isti & vnguam.
- 90 Explicatur cap. quicunque 17. q. 4.
- 91 Donatio facta Ecclesie pro ex-
canda donatoris conscientia nulla ex
parte, filiis superuenientibus renoca-
tur.
- 92 Differēta inter remedium l. si vnu-
quam, & l. 1. C. de inofficio donat.
- 93 Inofficio donatio que sit.
- 94 Fratres renocant donationem, ut
inofficis, turpi personae factam.
- 95 Et nō quoad legitimam sed in totū.
- 96 Quod tempus tunc Regio inspicitur
ad dignoscendum, vtrum sit inofficio
sa donatio.
- 97 Quid iure communi.
- 98 Donatio inofficio consilio, & reia-
tum renocatur; re, quoad legitimam
tantum.
- 99 Donatio quando censetur re, &
consilio inofficio.
- 100 Fraudandi animus presumitur,
quisiens habens liberos immensam fa-
ciet donationem.
- 101 Heres donatoris non potest dona-
tionem in totum renocare, sed usque
ad legitimam.
- 102 Filius, cui aliquid a patre datur

- ne quis inofficioam donationem reno-
cate.
- 103 Renocatus & inofficioa donatio-
nes, fructus ex re donatae percepti num-
debeat restituere remissiū.
- 104 Donatio etiam remuneratoria, ut
inofficioa potest renocari.
- 105 Ius ad renocandam donationem
semper legitima, vel eius supplemento
triginta annis durat, sed ad renocan-
dam in totum quinquaginta extine-
gitur.
- 106 Quae quantitas donata locum fa-
ciat. l. si vnguam, iudicis relinquitur
arbitrio.
- 107 Et si pretio estimabile nō sit, quod
donatum est, constitutio d. l. si vnguam,
locum habet.
- 108 Legitima filiorum que sit.
- 109 Quae ascendentium.
- 110 Quae fratrum, & quando debea-
tur.
- 111 Quae dicatur turpis persona, &
ea instituta, fratribus legitima sit pro-
fonda.
- De renocatione donationis inof-
ficioa, vel ex l. si vnguam
8. C. de renoc. dona-
tionib.*
- D**E contentis sub hoc capite fu-
se different Tiraquel. in l. si
vnguam, C. de renocand. do-
nat. Hermos. in l. 8. tit. 4. p. 5. Pet. Fra-
ncis. Tōdut. quzst. civil. cap. 54. Aut.
Fab. in suo Cod. lib. 8. tit. 56. de reno-
cand. donat. Berengar. Fernand. in d. l.
si vnguam, Mercurial. Merlin. de le-
gitim. lib. 2. tit. 1. quzst. 21. Cardin.
Tusch. lit. D. conclus. 684. & 685. &
712. Pat. Molin. de iust. disput. 282. 82
283. Ripa in d. l. si vnguam, Cancer
varia. part. 1. cap. 8. ex num. 120. &c.
cap. 24. num. 14. cum alijs, Trenta-
cinq. variarum lib. 3. tit. de donat. re-
solot. 4. Iul. Clar. lib. 4. receptar. sen-
tentiar. §. donatio, quzst. 22. cum se-
quentib.
- Sentient aliqui, donationem factā
extraneo non liberto ab eo, qui libe-
tos non habeat, si postea illi nascan-
tur, renocari contaxat, vtque ad le-
gitimam natis debitam, reliquo pa-
nes donatuum permanente, qui de-
cione m. si vnguam 8. C. de reno-
cand. donat. vbi in totum renocari
donatio dicitur, restringunt ad cas-
tom ibi expellum, quando scilicet
donatum est libertis donatoris, ita
gloss. in l. si liqueat, C. de inoff. do-
nat. Bald. in Authent. ex causa, col.
3. vers. Item nobis stat, C. de liber.
præterit. Angel. in Authent. de im-
mens. donat. in fil. fact. in princip. col.
2. Calvensi. Titia Seio, §. Impe-
rator, ff. de legat. 2. Paul. Pic. in l.
post contractum, col. 2. ff. de do-
nat. Natta confil. 125. volum. 1. &c
alij apud Anton. Fabr. coniectur. lib.
7. cap. 55. Ioseph. Rustic. in commen-
tar. ad l. cum aucts, lib. 3. cap. 18. num.
36. ff. de condit. & demonstrat. Ge-
nerald. Mainar. decil. Tolosan. 12. num.
1. lib. 5.
- Contrarium: scilicet quod in to-
tum eo casu donatio renocetur, vt
verius, ac communius tenendum est
cum gloss. verbo quicquid, in d. l. si
vnguam, l. 8. tit. 4. part. 5. & ibi Gre-
gor. Lop. gloss. 4. Tiraquel. pluti-
bus laudatis, verbo, Totum, à num.
1. Bart. in dict. l. Titia Seio, §. Im-
perator, numer. 1. Gutierr. de iura-
ment. confirmator. part. 1. capit. 9.

num.1. Cancer. dict. cap. 8. num. 125. Molin. dict. disput. 282. num. 4. Grat. Falcon. reg. 130. num. 1. Merlin. dict. quæst. 21. num. 31. Mangil. de imputat. quæst. 99. num. 1. Anton. Gom. va-riar. lib. 2. cap. 4. num. 11. Hermosilla in dict. l. 8. partit. glos. 4. num. 1. & glos. 11. num. 1. Fontancl. de pact. nup-tial. claus. 5. glos. 8. part. 3. num. 19. Iul. Clar. dict. quæst. 22. num. 3. & quæst. 23. num. 1. vbi de donatione iurata, de qua Molin. num. 7..

Extraneus autem in hoc tractatu dicitur omnis, qui ex descendantibus non est. Cancer. num. 122. vers. Extra-nei. Anton. Gabr. commun. lib. 3. tit. de donat. conc. 2. num. 10.

3 Ratio est: nam quoties in disposi-tione aliquid non exprimitur, de quo si disponens fuisse interrogatus, vero- hemiter d' sponseret, id pro expressio habetur. l. Tiri. 25. 8. Lucius ff. de liber. & posthum. l. cum pater 79. \$ cum exitimaret, ff. de legat. 2. l. cum avus 101. ff. de condit. & demonstrat. glos. communiter recepta, in l. tale pa-crum 41. \$ fin. ff. de pact. Anton. Go-mez. in l. 4. Taur. nu. 7. Parlador. ter. quotidiana. lib. 2. cap. fin. part. 3. \$ 11. num. 10. Tiraquel. in dict. l. si quoquam in princip. n. 15. Menoch. consil. 393. n. 28. Quare cum ex paterno amore cre-datur, vt, si Pater interrogatus esset, dum donabat extraneo, ad vellet, donatio-nem reuocari, si filii ei nasceretur, respon-diceret, quod sic, argumento dict. l. cum avus, & l. generaliter 6. C. de in-stit. & substit. talis cōditio pro expres-sa habetur, quæ verificatur natuitate filii, sique ex voluntate donatoris do-naio reuocatur. Menoch. consil. 84. num. 60. Pat. Molin. vbi proximè, nu. 2. Gutier. supr. num. 2. Anton. Gom.

dict. cap. 4. num. 11. Hermosill. dict. glos. 4. num. 2. 3. & alij communiter, qui hanc rationem tradunt.

Ex quo etiam locum habebit, dict. 4 l. si vnuquā, cum pater putans, filium, quem habebat, mortuū fuisse, dona-vit, oam, errore detecto, talis filius tā-quam de nouo status donationem re-uocabit. Tiraquel. supra, verbo filios habens, num. 13. 16. l. 1. oz. de contra-ctib. c. de donat. tit. quomod. annul-let. donat. nu. 7. 1. Ossuad. ad Donell. libr. 14. cap. 32. lit. A. Hermos. supr. glos. 1. in fine, Tondut. quæstion. ciuil. cap. 54. nu. 19. Ripa in d. l. si vnuquā, quæst. 5.

Inde deducitur, quod si donator tempore donationis de futuris liberis cogitatet, essetque nihilominus do-naturus, oō erit dict. constitutioni lo-cus, Pat. Molin. num. 6. Clar. num. 2. Tiraquel. in prefat. n. 63. 8. 4. Ossuad. dict. cap. 32. lt. B. Gutierrez supr. nu. 3. & alij multi apud Hermosill. glos. 2. nu. 1. Quapropter si quis filios ha-bens, extraneo donet, eti postea alij naſcentur, non reuocabitur, ex dict. l. donatio, Tuscl. dict. conclus. 712. nu. 3. Clat. num. 3. Tondut. dict. cap. 54. num. 20. Tiraquel. dict. verbo filios nō habens, à principio, Gregor. Lop. in dict. l. 8. glos. 1. Vivi. decis. 44. à n. 3. Nisi proles nata parēti sit odiosa, tūc enim, alij naſcentibus filijs, donatio reuocabitur, Castren. in l. 1. C. de in offic. testam. Anton. Fab. in C. d. libr. 2. titul. 56. definit. 8. num. 6. Gregor. Lop. vbi proximè, Hermos. dict. glos. 1. num. 4. cum alij. Idem iuris erit, si filii sint illegitimi, vel adoptiui: nam legitimi, & naturales supervenientes in-tringent ex præfata constitutione donationem, cum magis digoi his

paterna dilectione, argumēto d. l. ge-neraliter in fine, & dict. l. 8. partit. 2. Ita dicent Cyriac. tom. 1. contiouel. 9. num. 70. Bernard. Diaz reg. 213. li-mitat. l. vbi Salzedo, Tiraquel. verbo fulscepert liberos, n. 56. de quo Her-mos. glos. 7.

9 Præterea non reuocabitur donatio, si vitalis partus non sit, nam eti de hu-iustmodi filiis donator cogitasset, non ideò à donatione abstineret. Tiraquel. dict. verbo fulscepert liberos, à num. 205.

10 Hermos. glos. 11. num. 10. 11. Et quo tempore partus editus naturaliter vi-tare non posse, tractant Costa de quota, & rat. quæst. 150. nu. 9. 1. Man-gil. supra quæst. 97. nu. 26. 27. Torre-blanca in epitom. delictor. in quib. apert. vel occult. lib. 2. cap. 3. à nu. 14. Robles de Salzed. de repræsentat. libr. 1.

11 Eadem ratione non infirmabitur donatio filiorum natuitate, si specia-liter beneficio illius constitutionis per donatorem renuncietur, cum eo casu de futuri filiis cogitatum fuisse, ne-queat dubitari, Merlin. dict. quæst. 21. num. 22. 23. Ceuail. quæst. 104. Iul. Clar. dict. quæst. 22. numer. 4. Pat. Molin. supr. num. 6. Tiraquel. in pre-fat. à num. 8. Anton. Gom. dict. cap. 4. num. 11. in fine, Cuiaci. lib. 20. ob-seruat. cap. 5. Baez. de nō melior. dot. cauf. filiab. cap. 29. num. 11. Hermos. glos. 2. à num. 7. Ripa supra quæst. 51. Quanvis renunciationem non tenere, non paucis placeat, quos refert Clar. ac sequitur Cutell. de donat. contem-plat. mattim. tom. 2. tractat. 2. disc. 1. special. 3. n. 8. vers. Ego vero.

12 Sustinetur etiam, ex lege non ob-stante, donatio ob causam facta, qua-tenuis donati ad æquatur valori cay-

se; immo nec in excessu vitiabitur, si ar-bitrio iudicis ita modicum sit, ut do-naretur, eti de liberis suis et cogita-tum, Tiraquel. verbo donatione lar-gitus, nu. 15. i. cum alijs, Anton. Gabr. commun. lib. 3. tit. de donat. conclus. 2. num. 4. Vivi. decis. 404. nu. 21. Mol-in. de primogen. lib. 2. cap. 3. num. 39. Hermos. glos. 3. num. 10. Idem est de donatione reciproca. Tiraquel. à nu. 10. Hermos. n. 15.

13 Ultimò idem dicendum est de do-natione remuneratoria, quoad meri-tis correpondet. Menoch. cōs. 29. n. 7. Tiraquel. verb. donatione largitus, n. 79. Ioan. Garc. in tract. de donat. remun-e-rator. n. 10. Castill. quotidiana. lib. 3. cap. 4. numer. 43. Falc. dict. reg. 150. à num. 26. Quod verum est, siue mu-nera obligationem produxerint, quæ in iudicium dedudi possit, siue solam antidoralem, licet de hoc ultimo va-rit sint sententia, de quibus per Her-mosill. glos. 3. a num. 11. vbi plures pro vtraque refert: verius tamen vi-detur, quod prædiximus, neque enim credendum est, quemquam propter liberorum cognitionem a remunera-tione beneficiori abstiuuisse ex gra-titudine, ac naturali honestate debita, in quo iudicis arbitrio locum esse, qui reuocabit, an ob talia munera donare tur, si de filiis donator cogitaret, resol uit Hermos. num. 14.

Sed vbi dubium sit, an pater dum 14 donabat, liberorum meminent? non meminisse, presumendum erit, nam maxima parentum charitas suadet, vt, si de propria prole cogitasset, neutri-quam donauisset, & factum, cum in ob-scuro est, ex affectione capit inter-pretationem, l. capienda 129. 8. quod factum, ff. de reg. iur. Pro qua resolu-

- tionem etiam facit, quod in re obscura fauendum potius est repetitioni, quam aduenitio lucro, l. non debet, 42. §. in re obscura, cod. tit. quam sententiam sustinet Tiraquel. in d. prefat. num. 60. Ant. Gabr. dict. lib. 3. cap. 2. num. 56. Iul. Clat. dict. §. donatio, quæst. 22. vers. Ex qua, Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 2. num. 157.
- 16 Quod autem dictum est, non reuocari donationem nativitatem filiorum, de quibus cogitatum est, intelligi oportet quoad totum, nam legitimam sine distinctione à donatario liberis etiam postea dati poterunt avocare, mortuo patre (& si ex dict. l. si voquam donatio viuo patre, & per ipsos possit ret. a statu, imo iure ipso nascientibus filiis statim irrita fit, Molin. de primogen. lib. 1. cap. 9. num. 40 & omnes communiter) ita probant ex dict. l. si toras, s. C. de inoffic. donat. Gutier. dict. cap. 9. num. 5. 6. Greg. Lop. in dict. l. 3. glos. 2. Petr. Barbos. in l. 1. part. 1. num. 170. ff. solut. matrimon. Baez. supra cap. 9. num. 41. Bapt. Costa lupra quæst. 152. num. 4. Castill. controv. lib. 2. cap. 13. num. 50 Mangil. dict. quæst. 97. n. 22.
- 18 Remedium dict. l. si voquam solū competit, vbi filius legitimus, & naturalis superuenit, alij autem ad recessandam donationem non prosunt, dict. l. 8. partitz, & ibi Hermos. glos. 7. Cyriac. dict. controv. 9. num. 70 Bernard. Diaz dict. reg. 23. limitat. 1. vbi Salced. Tiraquel. verbo suscep- rit liberos, num. 56. Mangil. quæst. 107. num. 7. quod adeo compertum habetur, vt Gregor. Lop. in dict. l. 3. glos. 7. dubitauerit, an legitimatus per subsequens matrimonium ad reuocationem donationis sufficiat? In quo
- distinguendum est, aut hic filius natu- tus, & legitimatus fuit post donationem, & erit locus prefatae constitutio- ni, vt in totum euangeliat donatio, aut erat natus tempore, quo donabatur, ac postea legitimus effectus est, & sub- lüm donatio reuocabitur vsque ad le- gitimam. Ratio est, quia pater donans de hoc, cum iam esset natus, cogita- uit tanquam de filio; de illo nullaten- nus, qui nondum in rebus humanis erat, atque ita distinguunt D. Couar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 30. Tiraquel. num. 60. Dueñas reg. 150. ampliat 3. Gracian. Falcon reg. 150. num. 16. vers. Hanc tamen, Her- mol. dict. glos. 7. num. 14. Gutier. in §. sui, num. 180. solit. de hered. quæst. & diffier. Ripa in dict. l. si voquam, q. 30. num. 82. Quod huiusmodi potest alies, Tiraquel. num. 74. & Menochi. de præsumpt. lib. 4. præf. 84. num. 79. quādo in articulo mortis filios in frau- dem donatarij per matrimonium le- gitimatur, & quomodo de fraude con- stare debeat, docet Molin. de primo- gen. lib. 2. cap. 5. ex num. 27.
- Sed contrarium præmissæ distinc- tionis, videlicet filios post donationem legitimatos per subsequens matrimo- nium, etiam ante ipsam natos, irritam reddere paternam liberalitatem in to- tu, commune est, vt videre licet apud Hermosill. supra Tondut dict. cap. 54. num. 23. 24. vbi hanc sententiam veriorem, ac receptionem adductis ali- quibus affirmat, & proculdubio ten- dum est ita, si filius illegitimus natus tempore donationis erat incapax suc- cessionis paternæ, præsumitur enim, ideo pater extraneo donasse, qui pro- priz sibi dare non licet, cum quo, ad hoc idem sit filios non habere, ac bo-

- bom ad illos peruenire non posse, alia- prius distinctio magis placet.
- 22 Legitimati vero per testiprum Principis donationi non noceat ex dict. l. si voquam, iuxta commune Interpretem placitum, Tondut. num. 25. Ioan. Lup. in tract. de illegit. com. 4. § 2. n. 39. 40. 41. Greg. Lop. in dict. glos. 7. Bart. in l. 1. num. 17. C. de inoffic. donation. Alciat. in rubric. de liber. & postham. num. 43. Spino in specul. testament. glos. 16. princip. num. 141. cum seqq. Bernard. Diaz d. reg. 213. limit. 2. vbi Salcedo, Gracian. Falcon. reg. i 50. num 16. in princip. Cacheraq. decil. 1. 21. num. 2. cum altis, & decil. 1. 22. num. 16. Man- gil. quæst. 110. a num. 4. Ceuan. com- mun. opinion. quæst. 720. vbi contra- niam etiam communem referat.
- 23 Filius naturalis reuocat donationem a matre factam, iuxta dict. l. si voquam, sic docet communiter DD. teste Hermosilla in dict. glos. 7. num. 7. Oppositum tamen sustinet Pat. Molin. de iust. & iur. disp. 282. vers. Dubium præterea est, quod iuri con- sonum videtur, maximè attenta dict. l. 8. partitz, cuius generalitas etiam fa- minas comprehendit, argumento l. 1. ff. de verbis, significat. Neque expe- dit, vt ex turpitudine commodum co- sequantur, quod iura abhorrent, lab. hostibus l. 1. §. 1. ff. solut. matrimon. cap. contingit, 9. de dol. & contum. nam parentum fauorem respicit illa constitutio, vt ibi notant DD.
- 24 Ei, qui renunciavit sui legitimus iuxta formam cap. quænus pactum, 2. de pact. in 6. nativitas filij ad reuocan- dam renunciationem non suffra- gatur, est communis resolutio, pro- qua Gutier. in dict. cap. quænus, num.
- 25 23. D. Couar. ibidem, part. 3. § 3. n. 12. Ant. Gom. dict. cap. 4. num. 24. Ti- raquel. verbo, Donatione largitus, n. 180. cum alijs Hermos. glos. 3. num. 16. licet cōtradicat Molina de primo- gen. lib. 2. cap. 3. num. 41. vers. Sed quanvis, cum numeris seqq. vbi de re- nunciatione ad maioratus institutio- nem tractat, cuius sententia vera est omnino, si hæreditati iam delata renunciatur, nam per superuenientiam liberiorum reuocabitur renunciatio, vt ipse docet, num. 40. Tiraquel. num. 174. Ripa ibidem, quæst. 11. num. 20. 21. & alij communiter. Sed si maioratu renunciatur per primogenitum, prole suscepta, corruit renunciatio. Tiraquel. num. 171. Boeri. decil. 139. Burg. de Paz in proxim. legum Taur. num. 96. Aluaraq de copieetur. ment. testator. lib. 2. cap. 3. §. 1. n. 27. Mieres de maiorat. part. 1. quæst. 21. num. 81. 82 Hermos. dict. glos. 3. n. 25.
- 26 Dominium rerum donatarum, que fuerunt donatario acquisitis per donationem, ea reuocata, per filij na- tiuitatem reddit ipso iure ad donato- rem, cui rei vindicatio datur, glos. fin. in dict. l. si voquam Tiraquel. verbo in ejusdem donatoris arbitrio, num. 1. Mangil. quæst. 97. num. 1. Baeza supra cap. 34. num. 4. vers. Si donans, Her- mos. glos. 10. num. 2. Bajard. in addit. ad Clat. in dict. §. donatio, lit. A. Ruin. cons. 173. col. penult. donatarius que in foro conscientia, non expectata iu- dicis sententia, ad restitutionem tene- tur, Pat. Molin. sup. num. 3.
- 27 Verum legata, donationes que cau- sa mortis nativitate filij reuocentur, solet disputari, de quo Hermos. dict. glos. 3. a num. 18.
- 28 Est quæstio non omittenda, an si

donator post filios suscepitos supervi-
uat, possitque propriam declarare cir-
ca donationem voluntatem, nec fece-
rit, atque ita decessat, ea tacititate
donatio conualescat. Et affirmatiuam
partem tuerintur, Salicet. in dict. si to-
tas, num. 3. C. de inofficio, donat. Tō-
dut, dict. cap. 54. a num. 9. Seraphin.
decis. 126. num. 4. Tiraquel. dict. verb.
Suscepit liberos, nu. 211. l. Clar.
S. donatio, quzst. 23. num. 10. Me-
nochi. ex multis conf. 994. nōm.
28. Pascali. de virib. patr. potest. lib. 2.
cap. 8. num. 113. Thesaur. decis. 121.
Molin. de primog. lib. 1. cap. 9. n. 40.
Ant. Gom. dict. cap. 4. num. 12. In cō-
trarijam itum est sententiam per Gre-
gor. Lop. in dict. l. 8. glof. 9. & alios,
quos refert Hermos. glof. 9. num. 9.
10. Pro quorum conciliatione dicen-
dom est, primam sententiam proce-
dere, cum donata penes donatarium
sunt, nam ex quo ea pater donator
non auocat, quasi ex novo consensu
donatio reuiuiscit. Secundam, si ea,
qui donavit, habeat apud se, quia ex
eo quod nunquam tradidit, oritur
pr̄sumptio, quod voluit legis benefi-
cio reuocantis donationem gaudere,
quam distinctionem probant Ripa in
dict. l. si vñquam, num. 106. Valasc.
consult. 31. num. 6. verl. Aliter etiam,
Mangil. dict. quzst. 97. num. 18. Her-
mos. supra num. 5. 9. Tondut. num. 13.
14. Rota decis. 591. num. 5. part. 3. in
recent. Fertet. ad Guid. Pap. decis. 214.
Pat. Molin. dict. disp. 282. num. 8. Et
vbi casus ocurrerit, maximē attenden-
dum est, an filii donatoris, quotum
caula reuocatio contigit, sicut, qui litig-
ant? nam facilius posterior opinio
erit admittenda, cum verosimile non
sit, defunctū confirmasse acutum irri-

tum infuorem extranei aduersus pro-
priam sobolem, argumento, l. cum
aus, 101. ff. de condit. & demonst.
Tondut. num. 13. Tiraquel. vbi pro-
ximē dict. num. 211. Hermos. dict.
num. 9.

Num. 12

Donatio filio facta per nativita-
tem aliorum non reuocatur in totum,
ex dict. l. si vñquam, sed quoad legitimi-
mam eis debitam, iuxta dict. l. si totas,
Cutell. supr. dict. special. 3. num. 3.
Clar. dict. quzst. 22. num. 3. Anton.
Gom. dict. cap. 4. num. 11. Tondut, su-
pra num. 1. Castill. quotidianar. con-
troueri. lib. 2. cap. 13. num. 4. in prin-
cip. Trentacing. dict. resolut. 4. num.
12. Cancer, supr. num. 125. Pat. Molin.
disput. 283. Petri. Barbos. in l. 2. in
princip. part. 1. num. 168. in fine, ff. so-
lut. matrim. Cardos. in praz. iudic. ver-
bo, donatio, num. 41. Molin. de pri-
mogen. lib. 4. cap. 2. num. 81. Francisc.
Molin. de rit. nuptiar. lib. 5. quzst. 2.
num. 82. 83. Tiraquel. verbo, libertis,
num. 75. Anton. Fab. in eod. tit. de re-
uocand. donat. l. b. 8. definit. 5. Gu-
tier. de iurament. confirm. part. 1. cap.
9. num. 11. Ossuald. ad Donell. lib. 14.
cap. 32. lit. C. Hermos. glof. 4. num. 2.
Ratio est: quoniā pr̄sumitur, patrē,
etiam si de futuris liberis cogitaret,
non ideo minus pr̄sentem sibi dile-
ctum, ac benemeritum largitate fuisse
prosequutum.

Aliud iuris esse, vult Gutier. supra
num. 13. si naturali filio fuerit dona-
tum, ac postea legitimū nascatur, nam
in totum donationē reuocari, opinia-
tur, sed magis placet, iudicis arbitrio
relinquendum, qui ex amore patris,
me-

meritisque filij natura lis estimabit,
vtrum pater donaslet, licet de legiti-
ma prole cogitaret. Nec refert, huic-
modi filijs suitatis ius non esse: siquidem
non de iure filij, sed de patris vo-
luntate disputatur, quæ non minus erga
vulgō quzstos, quam legitimē na-
tos solet esse propria, ut experientia
compertum est, Rota apud Vnuian. in
praz. iur. patr. decil. 4. n. 11. Morla. in
empor. iur. tit. 9. quzst. 12. num. 5. cū
natura inter eos (a qua paternus pro-
uenit amor) nullam constitutam diffe-
rentiam, autho. quib. mod. nat. efficit.
legit. S. G. quis sanē, Cyriac. tom. 1. con-
troueri. 9. num. 2. Pacian. de probat.
lib. 2. cap. 23. num. 8. 9. Bald. in cap.
quæ in Ecclesiastum, num. 84. de con-
stitutionib. Non obstat itidem, quod
filius naturalis non reuocat donationem
per patrem extraneo factam, ut
legitimus natus facit, illud enim proue-
nit a lege, quæ noluit indulgere paren-
tibus ob liberos turpiter quzstos. Et
pro nobis faciunt Ripa in dict. l. si vñ-
quam, quzst. 28. & D. Couat. de ma-
trimon. part. 2. cap. 3. §. 4. num. 22. dū-
tenent, donationem filii naturalis na-
tinitate ex ea constitutione reuoca-
ti, nam, cum 2 quiparent filios natura-
les legitimē natis in illo casu, a fortio-
ni idem in hoc, de quo agimus, respon-
derent. Quod si adoptio donatum
fuisset, ratio amoris naturalis in patre
deficit, atque ideo Gutier. sententia iu-
re videtur admittenda: ut scilicet do-
natio in totum reuocetur.

32 Num. 13
ibi: Es revidetur, donationem hauc reu-
ocari.
Quod de iure Regio donatio facta

filio per alium natinitatem omnino
contuat, etiam quoad tertium, & quin-
tum bonorum patris, sentiunt Petr.
Barbos. in l. 2. in princip. part. 1. num.
169. ff. Iolat. matrim. Gregor. Lop. in
dict. l. 8. glof. 4. Angul. tit. de las me-
joras. l. 1. glof. 10. à num. 37. Bernard.
Diaz dict. reg. 213. num. 4. sed contra-
rium est tenendum cum infra referen-
dis, num. 40.

Num. 14

Ibi: Atque ita ipse opinor, non posse ap-
pari.

Meliorationem fieri non posse, ne
que grauamen aliquod eius ratione
imponi vñco existēre filio, communi-
ter allitterat, Ant. Gom. in l. 17. Taur.
num. 19. Azeud. in l. 3. num. 13. tit. 6.
lib. 3. Recopilat. Matienç. in l. 2. glof.
3. num. 3. cod. tit. Padill. in l. cum vi-
rum, num. 2. C. de fidei commis. Pac-
lac. Rub. in l. 27. Taur. num. 23. Gu-
tier. dict. cap. 9. a num. 14. Peralta in l.
Titius. S. Lucius. num. 16. ff. de leg. 2.
Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. n.
3. Tell. Fernand. in l. 20. Taur. num.
2. Didac. Per. ad Segur. in l. vnum ex
familia. S. fed si fundum, num. 88. ff.
de leg. 2. Aluar. supra lib. 2. cap. 2. n.
22. Hermos. glof. 4. num. 10. Fontan.
supra claus. 4. glof. 9. part. 4. num. 133.
134. quicquid videatur Parlador. ter.
quotidianar. lib. 1. esp. 7. Sarmient.
lib. 8. seleçtar. ad dict. l. vnum ex fami-
lia. S. si de Falcidias. n. 12. Spin. in specul.
testament. glof. 18. in princip. num. 6.
17. Vnde majoratum constitui non
posse ex tertio bonorum, nisi acceda-
te Regia facultate, docet Molin. dict.
lib. 2. cap. 2. n. 11. verl. Prima, quando,
&

& d. cap. i. num. 3. quod numeris sequentib. limitat multipliciter. Sed primis intelligi debent, cum filius unicus problem non habet, aliqui avus cum posset meliorationem facere in persona nepotis, ut statim dicetur, non prohibebitur, filium grauare intertio, quod non auctor, argum. l. conficiuntur s. f. de iur. codicillor. ac consequenter maioratum constituere, ut obseruat Molin. dict. cap. i. num. 3. Pat. Molin. tract. 2. disp. 609. num. 2.

Angul. vbi proximè l. 11. glof. 6. nu. 3. Tell. Fernand. in l. 18. Taur. Quicquid doceat Ant. Gom. dict. num. 9. vers. Sexto facit.

35 Sed si tempore meliorationis existabant plures liberi, & cum parés morierentur, unicus duntaxat reperiatur, meliorationē euancescere, resoluunt. Castill. dict. lib. 2. cap. 13. num. 15. Cordub. de Lata in l. si quis à liberis, s. itē rescriptum à num. 16. ff. de liber. agnoscend. Hermos. dict. glof. 4. num. 15. et si contrarium sentire videatur, Mieres supra part. 2. quæst. 6. numer. 174. in nou. edit. & in antiqu. num. 39.

Num. 4:

Ibi: Quamobrem istibet ultima sententia.

36 Habens filium unicum potest meliorare nepotem exco, Molin. de primogen. d. cap. 11. num. 5. Alvarad. supra d. cap. 2. in princip. n. 23. in fin. Menses in d. vnū ex familia, s. si duos, num. 5. Matienz. in d. glof. 3. n. 4. Mieres part. 1. q. 21. nu. penult. Azeud. in d. 2. Recopilat. nu. 5. Burgos de Paz junior. in suis quæstion. q. 1. n. 20. Tell. 37. Fernand. in d. 18. Taur. Quod pros-

cedit, et si ex tali filio unico, unicus sit nepos, Pat. Molin. disp. 609. nu. 2. lit. D. Angul. supr. l. 11. glof. 6. num. 3. fol. 615. Hermos. d. glof. 4. num. 13. 14. contrarium tamen tenet Ant. Gom. in l. 18. Taur. in fin. scilicet, quod habens filium unicum, & ex eo nepotes, nequit meliorationem facere, sequitur Emanuel. Sua. in addit. ad ipsum in dict. l. 17. nu. 19. vbi alios refert. Prima opinio ut verior, ac communior amplecti debet.

At si pater obtineat facultatē Regiam ad constitendum maioratum in filio, non poterit, invito eo, nepotē primo loco vocare. Nec, si facultas concedatur ad primogenitum faciendum vni ex filiis, quos pater in precibus specialiter nominaverit, licet id constituere in persona nepotis, etiam ex filio nominato nati, Villadiego in politic. vbi de formula libellandi, nu. 209. Tell. Fernand. supra num. 2. Euerard. in locis, loc. 10. à simili, Socia. conf. 24. n. 11. lib. 31. Bart. pertextum in l. si quis ita, s. f. de testament. tutel. Gozad. conf. 29. num. 15. Greg. Lop. in l. 2. tit. 15. part. 2. Sicut nec duos maioratus constituere virtute facultatis ad vnum cōcessa, ut latē probat Molin. de primogen. lib. 2. cap. 4. ex num. 47. quanvis habens facultatē ad plura, primogenia instituenda valeat vnu duntaxat fundare. Idem numer. 36. cum seqq.

Vers. Ceterum ad institutum regrediens.

Donatio facta filio etiam unico, si 40 postea alij superueniant, reuocatur quoad legitimam illis debitam reliquo tertio, & quinto bonorum donatoris, donatio de iure Regio. Ita

Ant.

Ant. Gom. dict. cap. 4. num. 11. vers. Et per consequens hodie in nostro Regno, Molin. de primogen. libr. 4. cap. 2. n. 18. Mieres d. quæst. 21. n. 10. Bacza supra cap. 9. num. 48. Gutier. d. cap. 9. n. 13. vel. Sed opinio, Pat. Molin. disp. 283. n. nu. 3. Castill. quotidiana. lib. 2. cap. 13. n. 40. Hermos. dict. glof. 4. n. 8. Alvarad. lib. 4. cap. 1. n. 36. Spinola supra glof. 11. princip. num. 143. Gracian Falcon reg. 150. nu. 22. Matienz. in l. 3. glof. 3. num. 4. titul. 6. lib. 5. Recopilat.

Num. 5:

Vers. Questioni tandem;

41 Donationem Ecclesiæ factam non reuocari, nisi quoad legitimam filii postea patris debitam, tenent Anton. Gom. dict. cap. 4. num. 1. Merlin. supra lib. 2. tit. 1. q. 21. num. 34. Bernard. Diaz dict. reg. 213. limitat. 3. Meliel. in l. cum acutissimi, numer. 9. C. de fideicomis. Falcon dict. regul. 150. numer. 20. Gamma decrl. 240. num. 3. vbi Flores de Mena, vidē infra num. 89.

Ibi: Huius communī opinioni præter alia:

42 Verum non est, par ius habere Ecclesiam, ac filium in bonis patris citra legitimam, immo hic præstatur, meliorisque conditionis censetur, ut constat ex ijs, quæ notantur in dict. cap. in prælencia, nam et si iuxta illud facta substitutione, sub conditione: Si sine liberis hæres decedat, substitutus excludatur, si institutus monasterium bonorum capax ingrediatur,

Dd

43

id limitatur, quando filius testatoris fuit substitutus, quo casu ipse admittitur, monasterio excluso, Mantric. de coniect. vltim. volunt. libr. 11. tit. 7. numer. 13. Fusar. de substitutionibus, quæst. 419. numer. 48. Melnochi. de præsumpt. libr. 4. præsumpta 83. numer. 44. Gutier. dict. cap. 32. numer. 35. Sanch. dict. cap. 16. nom. 38. 39. qui multos refert. Vnde constat, filium monasterio esse potorem. Idem comprobatur ex co. quod filius reuocat donationem antea a patre factam in totum, iusta dict. l. si voquam, quod ius non competit monasterio, quod donator ingreditur, licet de ipso, cum donabat, minime cogitasset, Titaquel. verb. Sulceperit liberos, à num. 42. Iul. Clat. dict. quæst. 23. num. 2. Magil. quæst. 111; a num. 7. Molin. dict. lib. 4. cap. 9. nu. 51. Falcon sup. num. 23. Hermos. glof. 7. num. 4. 5.

Similiter filius ex bonis patroris legitimam non debet ascendentibus patris: monasterium tenet eam præstare post mortem religiosi, Sanch. supra dict. libr. 7. cap. 9. numer. 19. Auendano in l. 6. Taur. glof. 3. & in l. 40. glof. 4. numer. 23. Tapia in autha. ingressi, verbis. Ideoque nec de his, cap. 1. numer. 9. Gutier. supra dict. libr. 2. cap. 1. numer. 95. 96. Cenall. quæst. 806. a num. 52. Castill. libr. 1. vsus frequent. cap. 65. numer. 2. Lessi. de iustit. & iur. libr. 2. cap. 41. dub. 10. numer. 83. licet contrarium receptus dicat, ac defendat Argel. de acquir. posses. q. 3. art. 17. a numer. 18. Ad hæc ethi filius præteritus annulet, aut rumpat patris testamentum, l. 1. & per-

to

44 totum, s. de liber. & posthum. Monasterium Religiosi non infirmat autem conditum elogium, quanvis in eo præteritum se inueniat, Ceuall. supra numer. 11. Gutier. dict. cap. 1. numer. 1. Ex quibus, & alijs pluribus, quo adduci possent, constat, huius, & monasterium diversiore sententia.

Num. 6.

45 Monasterium, quod quis ingreditur, loco filij ipsius non habetur, nisi in casibus iure expressis, Sanch. dict. cap. 16. a numer. 3. Molio. dict. libr. 2. cap. 9. numer. 45. Merlin. dict. quzlt. 14. num. 10. Mangil. supra numer. 18. 19. & alijs ab his laudati, de quo innumerous agentes congerit Barbaros. dict. cap. in præsentia, num. 2.

46 In cuius textus specie monasterium loco filij esse omnes sententia, ut ibi probatur non obstante, quod Pontifex hereditis non filij me misericordiam secundum subiectam materiam de filio sensit, licet hereditem expressebit, ut in similis Vlpianus in l. ex facto 17. s. fin. ffaad Trebellian. Quod autem dicitur in autho. de Sanctissim. Episcop. s. sed & hoc præsentis, conditionem haberi pro non scripta, locum habet, quando aliquid reliquitur, vel donatur in tempus nuptiarum, vel liberorum, ut in l. si ita quis s. vltim. s. delegat. 2. nam ea conditione reiecta, qui Diuino cultui, vel Religioni se adscibit, sibi reliquit, aut donatum capit. Non vero si quis restituere grauitur: Si sine libens moriatur, quia conditio nequaquam reiectur, in modo pro defecta habetur, si institutus monasterium ingrediatur, quod loco filij iu-

re constituitur, alioquin si conditionem pro scripta non haberi, dicamus, puta maneret substitutum, quia sub illa facta est, atque ita substitutus admittetur. Est notandum, decisionem dict. cap. in præsentia, limitari, cum in fraudem substituti graduatus ingreditur monasterium, quia substitutus admittetur, trans autem non presumitur ex eo, quod in articulo mortis, quis Religiosus fiat, sed aliunde probati debet, ut resolut Molio. post Anton. Gom. & alios, de primogen. lib. 2. capit. 3. numer. 28. 29. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. libr. 10. tit. 4. numer. 18. 19. Secundò limitatur, si alia pia causa sit substituta, Mantic. libr. 11. capit. 7. numer. 12. Tiquel. de privileg. piz cause, piz dileg. 95.

Num. 7.

Ibi: Quidam Richardus Malumbrius:
Hoc ratio Richardi, etiam reiecta: Gutier. dict. cap. 32. numer. 57. Sanch. de matrimon. libr. 1. disputat. 34. num. 11. vers. Ceterum, Cancer. d. pat. 1. cap. 24. nu. 16. Molio. disputat. 207. numer. 18.

Num. 8.

Vbi expressè testator cauit, ne monasterium excluderet substitutum, eius voluntatem seruandam omnino esse, sustinet etiam Gutier. numer. 26. Menach. de successione. creat. s. 21. numer. 186. Mantic. de conjectur. ultim. volunt. libr. 11. tit. 7. numer. 18. Menach. dict. piz. 83. num.

3. Sanchez dict. lib. 1. de mattim. disput. 34. num. 29. Viduam accipere in praescienti dehincemus, quia a viro sive fuit cognita, quare ei, quia contraxit, nec consummavit matrimonium, vel extra illud corripit conditio viduitatis, siue non dubitate apponni non potest, & quod de feminis dictum est, viris quoque conuenit, quia ultra allegatos probant Anton. Gom. variat. libr. 1. cap. 12. num. 78. Costa in dict. s. si arbitratu, limit. vitim. Eman. Suer. in Thesaur. receptar. sentent. verb. Matrimonium, & verbo Nuptiz. Matrimon. in l. 3. glof. 2. numer. 14. tit. 12. libr. 5. Recopilation. Gracian. reg. 83. numer. 14. Mantic. de conjectur. ultimar. voluntat. libr. 11. capit. 19. numer. 2.

Num. 9.

48 Si puella legentur ducenta: Si nupt. sentit, & centum: Si fiat religiosa, ei religionem eligenti ducenta deberi, cum Bart. tuncetur Beroi. in dict. cap. in præsentia, cum 494. Euerard. loc. a matricion. carnali ad spirituale, numer. 8. Costa in l. cum tale, s. si arbitratu, ampliat. 11. numer. 5. s. si de eodem. & demonstrat. Anton. Gas. br. commun. tom. 2. libr. 10. verbo Legatum, Pelizzar. in manual. Regular. tom. 2. tract. io. cap. 3. num. 30. Taberna in sum. verbo hæres, quzlt. 16. numer. 17. Roland. conf. 35. num. 17. Gomez Vario in prax. libr. 2. quzlt. 153. num. 26. & alijs. Contraria. num. 52.

Num. 10.

49 Decisiol. Titiz 99. s. de condit. & demonstrat. non procedit, si vidua sub ex forma legaretur, atque ideò, si nupt. sentit, centum duntaxat 50 percipiet. Nam conditio abstinendi à nuptijs non reiectur in viduis, autho. de nupt. s. quia vero nunc, Gutier. de mattim. cap. 1. à numer. 32. D. Couarr. cod. tract. part. 2. cap. 3. s. 9. num. 14. Pat. Moljo. disput. 207. num.

Pd 2 apes

Ibi: Contrarium sententiam ob expressam voluntatem.

Quando relinquuntur ducenta: Si quis nupt. sentit, & centum: Si religiosus fiat, monasterium ingredienti minor quantitas in hunc casum relicta deberit, nam, et si legatum sub conditione nuptiarum debeatur Monacho, siue monasterio, hoc sit ex præsumpta defuncti voluntate, qui creditur fæcere religionis, idem reliquitur, si propinquetur ei, legatarium illum perfidioris statum eligere, ut D. Couarr. quem omnes sequuntur paulo post docet, vers. Sed et si alicui. Hoc præsumptio locum habere non potest, vbi testator de vitroque casu, tam nuptiarum, quam religionis cogitavit, alsignans quantum in unoquoque foret præstandum, & si plus tibi fuerit in ingredienti monasterium, quam iustum est, contrauenireme